

רפת אורים

ברפת אורים מתכוננים לקראת האיחוד עם רפת חצרים ובקרוב יחלו עבודות הבניה של המכון החדש. אך טלי מדינה, מנהלת הרפת עדיין עמוק באירועי ה-7 לאוקטובר "מבחינת המדינה לא היתה כאן בכלל מלחמה, שום עזרה, שום תקציב, לא תוספת מכסה, כלום •

נכון לעכשיו רפת קיבוץ אורים היא רפת יחידה בעלת מכסה כ-4 מיליון ליטר, כבר לפני כשנה נחתם הסכם איחוד עם רפת קיבוץ חצרים ובקרוב יחלו עבודות הבניה של מכון חליבה וסככות חדשות לחולבות שתגיענה ואז מכסת הרפת המשותפת תעמוד על כ-8 מיליון ליטר לשנה, ההשקעה ברפת החדשה נאמדת בכ-12 מיליון שקלים, לא סופי. טלי מדינה מנהלת את רפת הקיבוץ ב-7 שנים האחרונות. קיבוץ אורים במועצה האזורית אשכול, הוא אחד מ-11 הנקודות שעלו לקרקע בנגב בשנת 46. ב-7 השנים האחרונות אורים הוא קיבוץ מתחדש, אך עם ערבות הדדית הנגזרת ממיסי המשכורת. הענף הגדול הוא הגד"ש, שבו מגדלים חיטה, בוטנים, תפוז"א, בצל, שעורה. ענף הרפת, צימרים, שני מפעלים, האחד לסמרטוטים ומטליות לתעשיית הכבישים והשני, לאריזות מותאמות אישית. הקיבוץ אמנם מחזיק את עצמו, אינו נמצא בחובות אך גם לא נחשב לעשיר. פרט נוסף, קיבוץ אורים אינו נחשב כחלק מעוטף עזה, אך הוא חלק מהמועצה האזורית אשכול שחלק גדול מתושבי המועצה עדיין מפונים. כמו גם חלק מהתארגנות רפתות העוטף. טלי מדינה, 13 שנים בקיבוץ, נזכרת באירועי השבת השחורה ועדיין לא נרגעה, לא מהשבת השחורה ולא מהטיפול הממשלתי, או היעדר הטיפול והסיוע הממשלתי.

ה-7 לאוקטובר מבחינתך?

"בשעה 0620 בעלי יוצא לרכיבת אופניים עם חבר, כמה דקות אחרי זה, מתחילות אזעקות, אין לנו ממ"ד בבית, אני לוקחת את הילד הקטן ונשכבת על הרצפה, עם ילדיי, בן ה-6 ובת ה-15. מתקשרת לבעלי שאומר כי הוא ממתין שיירגע קצת ואז הוא יחזור. מתקשרת לרפתנים שלי ואומרת שלא יהיו גיבורים ושייכנסו למיגונית עד שיירגע. בינתיים אחד הרפתנים מהמיגונית שולח לי הודעה כי הוא שמע על יריות בצומת אורים. מייד כותבת לבעלי הנמצא שם באזור והוא עונה, אני יודע ירו עלי ומצרף לי תמונה עם היד שלו כששתי אצבעות קצוצות ומכוסות דם. קרוב לשעה 0800 רצתי למקלט עם הילדים וביקשתי מהרפתנים שיימו את החליבה, לא

טלי מדינה, מנהלת רפת אורים "קודם כל אני זועמת וכועסת"

שנה אחרי, היכן את?

"קודם כל אני זועמת וכועסת, כי מבחינת המדינה לא היתה כאן בכלל מלחמה, שום עזרה, שום תקציב, לא תוספת מכסה, כלום. אני לא משווה את עצמי לא לחולית, לא לניר עוז ולא לכפר ערבה. אבל היה כאן אירוע והמדינה לא סופרת אותנו. בעיניי זה מרתיח. שרטטו קו של 7 ק"מ מהגבול ומי שאחרי הקו לא מקבל כלום."

הגשתם בג"צ בנושא?

כן, הגשנו בג"צ קיבוצי, אורים, צאלים וגבולות, ובקשנו כי נהיה זכאים לעזרה כמו שאר הישובים במועצה, כעת ממתנינים להחלטת בג"צ בנושא."

ומה מצב הרפת?

"הרפת במצב טוב, רפת טובה וביצועים טובים, סוגרים שנה טובה, שנת 2024 הולכת להיות שנה טובה לרפת שלנו."

לסיום מילה שלך על העתיד?

"מאחלת לנו שהאיחוד עם חצרים יעבור חלק והכל יהיה בסדר, שהחטופים יחזרו ושיהיה שלום, נאיבית נו". ▲

תיארנו לעצמנו מה נעשה בחוץ ושיש כל כך הרבה מחבלים בשטח. נכנסנו לנוהל חירום, עברנו לעבודות דחופות בלבד, שזה אומר רק חליבות והזנה. ככול שהיום התגלגל קדימה, התחלנו לשמוע על המתרחש. לאט לאט שמענו על הזוועות ועל הרבה חברים שלנו שאינם עוד. כ-20 חברים ומכרים, הורים של ילדים, מורים, המועמדת לראשות המועצה, תמר קדם שנרצחה עם כל משפחתה בניר עוז, השוטר הקהילתי שלנו, יהודה קדר, ג'ודי המורה לאנגלית והרשימה ארוכה, כולל ילדים מהכיתה של הבת שלי. זה בעצם הסיפור של המועצה, נרצחות ונרצחים, חטופות וחטופים."

ואז מגיעים הימים שאחרי?

"כן, ביום ראשון לאחר שבעלי שוחרר מבית החולים, היתה כאן חדירה של חוליית מחבלים, למזלנו היה כאן כוח צבאי שחיסל את המחבלים, כי כיתת כוננות לא היתה כאן, הממשלה הורתה לקחה אותה, נותרנו לבד, כמובן ללא היו אימונים, גם לא היה נשק בקיבוץ. בעלי לקח את הילדים לחברים בחצבה ואני ישנתי חודש במקלט ציבורי ודאגנו לרפת, חליבות, הזנה. העבודה הקשה היתה לשמור על הצוות, כי היינו כאן שטח צבאי סגור והיינו חייבים אישורים של פיקוד העורף, היתרי מעבר. היתה איזו עליה בסומטיים וירידה בכמויות החלב, אך לאחר כחודש היתה התאוששות."